

Šumava a Bavorský les

Myšlenka zřízení divočiny v naší Šumavě byly a jsou požadovány zejména bavorskou stranou - řediteli NP Bayerische Wald. Bývalý ředitel Karl Fridrich Sinner (nar. 1946) prosazoval umělé zřízení „největšího pralesa v centru kulturní Evropy mezi Atlantikem a Uralem“ v prostoru NP Šumavy a z malé části i Bavorského lesa. Podle jeho ideí by uměle / přírodně bezzásahová pralesní divočina, vzniklá z víceméně hospodářských lesů, po doplnění velkými predátory, byla zážitkovým regionem. Tato megalomanská plocha virtuální divočiny by prý přilákala množství turistů (navštěvovaných z vybudovaných rekreačních areálů při okraji NP BW), na kterých by ekonomicky profitovalo Bavorsko a údajně by to současně přispělo k rozvoji biodiverzity a zachování chráněných druhů. Pro marketingový produkt „Divoké srdce Evropy“ je požadováno minimálně 75 % území parku ponechat přírodním procesům, přičemž na území Česka je však největší část parku (nabízí se zde historická paralela s poslední válečnou „ideologií“, kterou však většina dnešních aktérů nepamatuje). Sledujeme-li historický odsun Němců, kteří na Šumavě uměli hospodařit (díky zkušenostem z Alp), nesmíme se divit tichému revanši (když ne my, tak divočina s predátory) v rámci „vyšší strategie“, ani kariérním kolaborantům. Uvedený demagogický ideologický požadavek, racionálně ani vědecky nepodložený, prosazuje nejvyšší česko-slovenský úředník EU úředník Ladislav Miko - ředitel odboru přírodních zdrojů Generálního ředitelství pro životní prostředí. Úpornými bonusovými propagátory, stoupenci a přísluhovači této myšlenky jsou zejména někteří pedagogové Jihočeské univerzity, hnutí DUHA, současné vedení MŽP a Správy NPŠ i nevědomá media. Zásadní dlouhodobý ideologický střet na vývoj Šumavy v současnosti graduje: ideologové bezzásahovosti „ve jménu přírody“ vyžadují pouze přírodní procesy a tiché vyloučení člověka z přírody, avšak pro záchranu Šumavy je **potřebný** zenový přístup, tj. vycházení z východní filosofie využívané v Japonsku: „splynutí s přírodou“, resp. **ekosystémový asistenční přístup, harmonické zapojení přírody a využívání ekologických principů a zákonitostí ve společné koexistenci, tak jak je to smyslem biosférické rezervace UNESCO.**